Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (viies koda)

5. veebruar 2016*

Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse sõnamärgi kicktipp taotlus — Varasem siseriiklik sõnamärk KICKERS — Määruse (EÜ) nr 2868/95 eeskiri 19 — Määruse nr 2868/95 eeskirja 98 lõige 1 — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosuse puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b

Kohtuasjas T-135/14,

Kicktipp GmbH, asukoht Düsseldorf (Saksamaa), esindaja: advokaat A. Dreyer,

hageja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindaja: I. Harrington,

kostja,

teine pool Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus oli

Società Italiana Calzature Srl, asukoht Milano (Itaalia), esindaja: advokaat G. Cantaluppi,

mille ese on hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti teise apellatsioonikoja 12. detsembri 2013. aasta otsuse (asi R 1061/2012-2) peale, mis käsitleb Società Italiana Calzature Srl-i ja Kicktipp GmbH vahelist vastulausemenetlust,

ÜLDKOHUS (viies koda),

koosseisus: koja president A. Dittrich (ettekandja), kohtunikud J. Schwarcz ja V. Tomljenović,

kohtusekretär: E. Coulon,

arvestades hagiavaldust, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 20. veebruaril 2014,

arvestades Siseturu Ühtlustamise Ameti vastust, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 27. mail 2014,

arvestades menetlusse astuja seisukohti, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse 24. juunil 2014,

arvestades repliiki, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 7. oktoobril 2014,

arvestades poolte vastuseid Üldkohtu kirjalikule küsimusele,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

arvestades asjaolu, et ühe kuu jooksul alates kirjaliku menetluse lõpetamisest teatamisest ei olnud pooled esitanud taotlust kohtuistungi määramiseks, ning otsustades Üldkohtu 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 135a alusel teha otsuse ilma suulise menetluseta,

on teinud järgmise

otsuse[1] […]

Poolte nõuded

16 Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus;

— mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

17 Ühtlustamisamet palub Üldkohtul:

— jätta hagi rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

18 Menetlusse astuja palub Üldkohtul:

— jätta hagi rahuldamata ning vaidlustatud otsus ja vastulausete osakonna 5. aprilli 2012. aasta otsus jõusse;

— mõista kulud, sealhulgas ühtlustamisameti apellatsioonikoja ja vastulausete osakonna menetluses kantud kulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus […]

1. *Sisulised küsimused* […]

Esimene väide, mis käsitleb määruse nr 2868/95 eeskirja 19 lõigete 1 ja 2 rikkumist […]

Esimese väite põhjendatus […]

– Küsimus, kas kaubamärgi registreeringu kehtivuse pikendamise tõendi esitamine võib tõendada vastulause aluseks oleva kaubamärgi kaitse olemasolu, kehtivust ja ulatust

55 Hageja rõhutab, et vastavalt määruse nr 2868/95 eeskirja 19 lõike 2 punkti a alapunktile ii võib vastulause esitaja edastada vastulause aluseks oleva kaubamärgi registreerimistõendi koopia ja asjaomasel juhul tõendi selle viimase pikendamise kohta, samas kui menetlusse astuja esitas üksnes pikendamise tunnistuse.

1 — Esitatud on üksnes käesoleva kohtuotsuse punktid, mille avaldamist peab Üldkohus otstarbekaks.

56 Olgu märgitud, et menetlusse astuja jättis varasema kaubamärgi registreerimistõendi tõesti esitamata. Ta esitas vastulause lisas tõendi registreeringu kehtivuse pikendamise taotluse kohta ja 8. novembri 2010. aasta selgituste lisas üksnes registreeringu kehtivuse pikendamise tõendi.

57 Lisaks olgu meenutatud, et määruse nr 2868/95 eeskirja 19 lõike 2 esimese lause kohaselt peab vastulause esitaja esitama „tõendid oma varasemate kaubamärkide olemasolu, kehtivuse ja kaitse ulatuse kohta". Määruse nr 2868/95 eeskirja 19 lõike 2 teises lauses on nimetatud tõendid, mis vastulause esitaja peab „eelkõige" esitama.

58 Vastavalt määruse nr 2868/95 eeskirja 19 lõike 2 punkti a alapunkti ii esimese osa prantsuskeelse versiooni sõnastusele peab vastulause esitaja esitama registreerimistõendi „ja" asjaomasel juhul sellise varasema kaubamärgi, mis pole ühenduse kaubamärk, registreeringu kehtivuse pikendamise kohta viimati väljastatud tõendi. Selle sõnastuse kohaselt peab vastulause esitaja seega põhimõtteliselt esitama registreerimistõendi ka juhul, kui ta esitab registreeringu kehtivuse pikendamise tõendi. Kõnealuse määruse teised keeleversioonid, kuna need sisaldavad sidesõnale „ja" vastavat sõna, näiteks inglise keeles „and", hispaania keeles „y", itaalia keeles „ed", portugali keeles „e" ja hollandi keeles „en", kinnitavad põhimõtteliselt, et esitada tuleb ka registreerimistõend.

59 On aga tõsi, et saksakeelses verisoonis kasutatakse määruse nr 2868/95 eeskirja 19 lõike 2 punkti a alapunktis ii sidesõna „oder (või). Sellegipoolest tuleb võtta arvesse asjaolu, et käesoleval juhul käsitletavad prantsuse, inglise, hispaania, itaalia, portugali ja hollandi keeleversioonid sisaldavad kõik sidesõna „ja" või selle vastet asjaomases keeles ning seega ei ole otsustav asjaolu, et saksakeelses versioonis kasutatakse sidesõna „oder".

60 Määruse nr 2868/95 eeskirja 19 lõike 2 punkti a alapunkti ii lõpuosa kohaselt on vastulause esitajal ka võimalus esitada „samaväärsed dokumendid, mis kaubamärgi registreerinud asutus on väljastanud".

61 Selles osas tekib küsimus, kas samaväärse dokumendi esitamise võimalus puudutab üksnes kohustust esitada registreeringu kehtivuse pikendamise tõend või on see seotud mõlema asjaomase dokumendiga, see tähendab registreerimistõendi ja registreeringu kehtivuse pikendamise tõendiga. Grammatilise käsitluse kohaselt on võimalikud mõlemad tõlgendused. Nimelt võib prantsuskeelses versioonis kasutatud lauseosas „kui kaubamärk on registreeritud, siis olenevalt asjaoludest asjakohase registreerimistõendi koopia ja tõendi selle viimase pikendamise kohta, mis tõendab, et kaubamärgi kaitseperiood ulatub lõikes 1 sätestatud tähtajast ja selle tähtaja kõikidest pikendamistest kaugemale, või kõik samaväärsed dokumendid, mis kaubamärgi registreerinud asutus on väljastanud" esitatud väljend „või kõik samaväärsed dokumendid" puudutada mõlemat dokumenti, see tähendab nii registreerimistõendit kui ka registreeringu kehtivuse pikendamise tõendit või ka üksnes viimast dokumenti.

62 Kõnealust sätet tuleb tõlgendada nii, et võimalus esitada samaväärne dokument ei puuduta mitte üksnes registreeringu kehtivuse pikendamise tõendit, vaid ka registreerimistõendit. Nimelt ei ole nõue esitada registreerimistõend eraldi eesmärk, vaid sellega soovitakse anda ühtlustamisameti käsutusse usaldusväärne tõend selle kaubamärgi olemasolu kohta, mis on vastulause aluseks. Olgu meenutatud, et määruse nr 2868/95 eeskirja 19 lõike 2 esimene lause näeb ette, et vastulause esitaja peab esitama „tõendid" oma varasema kaubamärgi olemasolu, kehtivuse ja kaitse ulatuse kohta ning määruse nr 2868/95 eeskirja 19 lõike 2 teine lause kujutab endast üksnes täpsustust dokumentide kohta, mis tuleb sellise „tõendi" esitamiseks esitada. Määruse nr 2868/95 eeskirja 19 lõike 2 teleoloogiline tõlgendamine võimaldab seega asuda seisukohale, et lõpuks on peamine, et ühtlustamisametil on usaldusväärne „tõend" vastulause aluseks oleva varasema kaubamärgi olemasolu, kehtivuse ja kaitse ulatuse kohta.

63 Selle nõude täidab pädeva asutuse väljastatud sellise dokumendi esitamine, mis sisaldab sama teavet kui registreerimistõend. Ei saa nõuda, et vastulause esitaja esitaks registreerimistõendi, kui ta esitab samalt ametiasutuselt pärineva dokumendi, mis on sama usaldusväärne kui registreerimistõend ja mis sisaldab kogu vajalikku teavet.

64 Seega on võimalik esitada „samaväärne" dokument, mis asendab sama hästi nii registreerimistõendit kui ka registreeringu kehtivuse pikendamise tõendit. On ka võimalik, et määruse nr 2868/95 eeskirja 19 lõike 2 punkti a alapunktis ii nimetatud teine dokument, see tähendab registreeringu kehtivuse pikendamise tõend, kujutab endast samal ajal esimese dokumendiga „samaväärset dokumenti", see tähendab registreerimistõendit. Nimelt, kui registreeringu kehtivuse pikendamise tõend sisaldab kogu vajalikku teavet, et hinnata vastulause aluseks oleva varasema kaubamärgi olemasolu, kehtivust ja kaitse ulatust, siis kujutab sellise dokumendi esitamine „tõendit oma varasema kaubamärgi olemasolu, kehtivuse ja kaitse ulatuse kohta" määruse nr 2868/95 eeskirja 19 lõike 2 esimese lause tähenduses. Tuleb meenutada, et määruse nr 2868/95 eeskirja 19 lõike 2 teleoloogilise tõlgenduse kohaselt on otsustav dokumendi sisu ja asjaolu, et see pärineb pädevalt asutuselt.

65 Eespool toodust ilmneb, et kaubamärgi registreeringu kehtivuse pikendamise tõendi esitamisest piisab, et tõendada vastulause aluseks oleva kaubamärgi kaitse olemasolu, kehtivust ja ulatust, tingimusel et see sisaldab kogu selleks vajalikku teavet.

[…]

– Vastulause lisas esitatud dokumentide piisavus […]

71 Hageja toob selles osas esile, et määruse nr 2868/95 eeskirja 98 lõike 1 kohaselt tuleb dokumendi tõlke esitamisel tagada, et tõlge võimaldab kindlaks teha dokumendi, mille kohta tõlge käib, ning taasesitab originaaldokumendi struktuuri ja sisu.

72 Käesoleval juhul ei sisalda menetlusse astuja esitatud tõlge mingit sõnaselget märget selle kohta, milline on tõlgitud originaaldokument. Samas ei ole selline sõnaselge märge vajalik selleks, et tuvastada, millise dokumendi tõlkega on tegemist, kui originaaldokument ja tõlge esitati koos. Käesoleval juhul ilmneb ühtlustamisameti toimikust, et tõlge asub seal kohe pärast originaaldokumenti. Neil asjaoludel ei teki kahtlust, millisele originaaldokumendile tõlge viitab.

[…]

74 Tuleb märkida, et kui kaubamärgi pikendamist taotleti õigel ajal, kuid pädev ametiasutus ei ole veel selle taotluse kohta otsust teinud, siis piisab sellest, et esitatakse tõend, mis kinnitab taotluse esitamist, tingimusel et selle on väljastanud pädev ametiasutus ja see sisaldab kogu vajalikku teavet kaubamärgi registreerimise kohta, nagu see tuleneb registreerimistõendist. Nimelt, kuni vastulause aluseks olevat kaubamärki ei ole pikendatud, ei ole kaubamärgiomanikul võimalik esitada registreeringu kehtivuse pikendamise tõendit ja teda ei tohi kahjustada see, et pädev asutus tema taotluse kohta otsuse tegemisega viivitab. Sama mõte nähtub ka määruse nr 2868/95 eeskirja 19 lõike 2 punkti a alapunktist i, mille kohaselt piisab juhul, kui kaubamärk pole veel registreeritud, nõuetekohase esitamistõendi edastamisest.

75 Seevastu juhul, kui vastulause aluseks olev kaubamärk on registreeritud, ei piisa vastavalt määruse nr 2868/95 eeskirja 19 lõike 2 punkti a alapunktile ii esitamistõendi edastamisest. Siis on vaja esitada registreerimistõend või sellega samaväärne dokument. Sama mõtte kohaselt juhul, kui on pikendamist taotletud, ei piisa tõendist registreeringu kehtivuse pikendamise taotluse kohta.

[…]

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (viies koda)

otsustab:

1. Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 12. detsembri 2013. aasta otsus (asi R 1061/2012-2).

2. Jätta ühtlustamisameti kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Kicktipp GmbH kohtukulud.

3. Jätta Società Italiana Calzature Srl-i kohtukulud tema enda kanda.

Dittrich Schwarcz Tomljenović

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 5. veebruaril 2016 Luxembourgis.

Allkirjad